Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

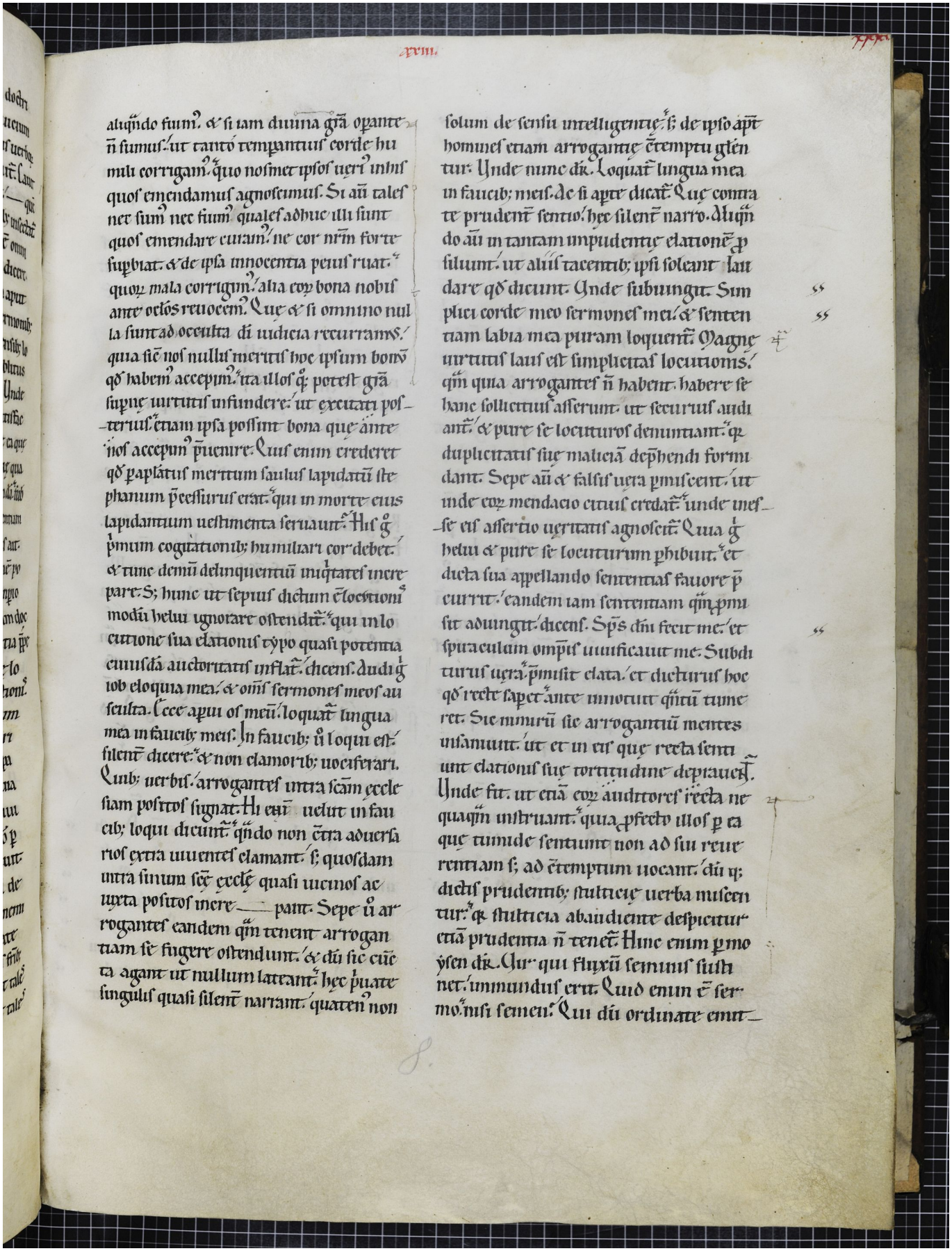

aliq̃ndo fuim. & si iam diuina grã opante
ñ sumus. ut tanto tempantius corde hu
mili corrigam. quo nosmet ipsos ueri in his
quos emendamus agnoscimus. Si aũ tales
nec sum nec fuim quales adhuc illi sunt
quos emendare curam. ne cor nr̃m forte
supbiat. & de ipsa innocentia periculum ruat.
quoq; mala corrigim. alia coq; bona nobis
ante oculos reuocem. Quę & si omnino nul
la sunt ad occulta dĩ iudicia recurramus.
quia sic̃ nos nullis meritis hoc ipsum bonũ
qd̃ habem accepim. ita illos q̃ potest grã
supnę iustitiis infundere. ut executi pos
terius. etiam ipsa possint bona quę ante
nos accepim̃ p̃ficere. Quis enim crederet
qd̃ paplatus meritum saulus lapidatũ ste
phanum p̃cessurus erat. qui in morte eius
lapidantium uestimenta seruauit. Hic g̃
primum cogitationib; humiliari cor debet.
& tunc demũ delinquentiũ inuitates incre
pare. S; hunc ut sepius dictum ẽ locutioni
modũ helui ignorare ostendit. qui in lo
cutione sua elationis typo quasi potentia
cuiusdã auctoritatis inflat. dicens. dudi g̃
iob eloquia mea. & omis sermones meos au
scultа. Ecce apui os meũ. loquat lingua
mea in faucib; meis. In faucib; ũ loqui est
silent̃ dicere. & non clamoribus uociferari.
Quib; uerbis. arrogantes intra scam eccle
siam positos signat. Hi eni uelut in fau
cib; loqui dicunt. qñdo non ẽtra aduersa
rios extra uiuentes clamant. s; quosdam
intra sinum sce eccle quasi uicinos ac
iuxta positos intere — pant. Sepe ũ ar
rogantes eandem q̃m tenent arrogan
tiam se fugere ostendunt. & dũ sic cũc
ta agant ut nullum latrant. hęc puate
singulis quasi silent̃ narrant. quatenus non
solum de sensu intelligentię s; de ipso apt
homines etiam arrogantię ẽtempnu glen
tur. Unde nunc dic. Loquat̃ lingua mea
in faucib; meis. de si apte dicat̃. Quę contra
te prudent̃ sentio. hęc silent̃ narro. dliq̃n
do aũ in tantam impudentię elationem p
siluim. ut aliis tacentib; ipsi soleant lau
dare qd̃ dicunt. Unde subiungit. Sim
plici corde meo sermones mei. & senten
tiam labia mea puram loquent̃. Magnę
iustitiis laus est simplicitas locutionis.
q̃m quia arrogantes ñ habent. habere se
hanc sollicitius asserunt. ut securius audi
ant̃. & pure se locuturos denuntiant. qñ
duplicitatis suę malicia deph̃endi formi
dant. Sepe aũ & falsis uera pmiscent. ut
inde coq; mendacio ceteris credat̃. unde ines
se eis assertio ueritatis agnoscit̃. Qua g̃
helui & pure se locuturum phibuit. et
dicta sua appellando sententias fauore p
currit. eandem iam sententiam q̃m pmi
sit adiungit. dicens. Sps dñi fecit me. et
spiraculum omnipis uiuificauit me. Subdi
turus ueria pmisit elata. et dicturus hoc
qd̃ recte sapet ante innotuit q̃ntũ time
ret. Sic murũ sic arrogantiũ mentes
usamuint. ut et in eis quę recta senti
unt elationis suę tortitudine deprauet̃.
Unde fit. ut etiã coq; audictores recta ne
quaq̃m instruant. quia pfecto illos p ea
quę tumide sentiunt non ad sui reue
rentiam s; ad ẽtempnum uocant. dũ q;
dictis prudentib; stulticię uerba miscen
tur. qñ stultitia abaudiente despicitur
etiã prudentia ñ tenet̃. Hinc enim p mo
ysen dic. Cui qui fluxũ seminis sustin
net. immundus erit. Quid enim ẽ ser
mo. nisi semen. Qui dũ ordinate emit